

DRZEMIĄCY (6) *part praes act*

drzemiący (4), **drzymiący** (2); drzemiący *BibRadz* (2), *Mącz*, *Calag*; drzymiący *SkarKaz*, *CiekPotr*.

-e- (3), -ę- (1).

e *jasne* (*Cn* *pochylone*).

sg m N drzemiący (3). ◇ G drzemiąc(e)go (1). ◇ A drzymiąc(e)go (2).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVII* (z *Cn*) – *XVIII w. s.v. drzymać, drzemała*.

Pogrążony w półśnie, zapadający w lekki sen; senny; dormitans, oscitans Mącz; dormituriens Calag (6) : Który z łzonym mówi iakoby mówił do drzemiącego [*dormitanti*]/ bo gdy dokończy mowy łwey pyta łię/ Coż to łeft? *BibRadz Eccli* 22/9; Zaden między nimi nie będzie łpracowany/ łni kthoryby łię potknąć miał/ łni drzemiący/ łni ołpály *BibRadz Is* 5/27; *Oscitans et dormitans, Ziewáyący/ y drzemiący. Mącz* 271a; *Calag* 418b; łzem nigdy W. K. M. drzymiącego ná kazaniu/ łni z kim gadáiącego nie widział *SkarKaz*)(4v.

Przen: Nie dbający o coś, nieczujny (1) : Wiem że mię drzymiączego nigdy nie podmaniesz *CiekPotr* 6.

Cf **DRZEMAĆ**

ZZie